

[Madsen-Mygdal.]

stres Side tillod os at pege paa for mere end halvandet Aar siden, anser jeg det ikke for udelukket — noget bestemt kan ingen jo paastaa i saa Henseende, men jeg anser det ikke for udelukket —, at vi i Dag fuldkommen ærligt kunde følge Sterling og maaske endogsaa holde vor Krone oppe over Sterling og endda have et Erhvervsliv, der kunde gaa rundt uden at støde alt for mange ud i Arbejdsløshed og uden at sætte alt for mange ud af deres Virksomhed. Men det, jeg tillod mig at fremhæve i Gaar, og som jeg vil gentage i Dag overfor de Udtalelser, der er faldet, er, at et lille Land som Danmark ikke i Løbet af to Aar kan faa sin Indtægt udefra halveret og samtidig opretholde de samme Udgifter baade i de offentlige Budgetter, i Løn-satser og dermed hele Prisniveauet — og saa endda tro, at det kan holde Kronekursen under en Papirvaluta. Dette er en Umulighed, og det er den Spændetrøje, man i Dag holder Landet i: Udgifterne skal holdes oppe, Kronen skal holdes oppe — men de Herrer, der prøver denne Politik, vil faa at se, at det hele gaar i Staa, saaledes som Tilfældet er i Øjeblikket. Vi er i en Situation, hvor Erhvervslivet i Virkeligheden er lammet, Rentabiliteten fuldstændig udryddet af Landbrugserhvervet, og Beskæftigelsesmulighederne skrumper ind Dag for Dag — det lader sig ikke gøre at fortsætte dette.

Jeg beklager, at den højtærede Udenrigsminister følte sig foranlediget til saa ivrigt at deltage i Diskussionen. Jeg vilde paaskønne, om vi havde en Udenrigsminister, der, hvis det var muligt, kunde hæve sig op over de Spørgsmaal, der deler Partierne, fordi det dog er ham, vi skulde kunne have Tillid til under den Repræsentation for os overfor Udlandet, der er hans Pligt. Den højtærede Udenrigsminister betegnede det som Fantasteri at tro paa, at man ved Tilpasning af Udgifterne kunde afbøde Virkningerne af Krisen. Nej, dette er ikke Fantasteri, højtærede Udenrigsminister. Nej, det, der er Fantasteri, er at tro paa den Mulighed, at man kan opretholde Udgifterne, naar Indtægterne halveres, og saa endda under en Papirvaluta holde Kronen oppe. Vi har fra vor Side peget paa, hvad det er, der skal ske, hvis man ønsker at holde Kronen oppe, og saa længe man ikke vil gøre det, er det ikke muligt at holde Kronen oppe. Men først og fremmest er det dog nødvendigt, at det Folk, baade i By og paa Land, for hvis Skyld hele vort politiske Arbejde gøres, og til Gavn for

hvem det gerne skulde gøres, at det Folk og dets Arbejde og Erhvervsliv kan holdes i Live. Men dette lader sig ikke fortsat gøre i den Spændetrøje, hvori det nuværende Styre holder hele Erhvervslivet. Tror den højtærede Regering ikke, det snart var paa Tide at faa Hjulene i Gang, som de selv har udtalt? Er Arbejdsløsheden ikke stor nok allerede, og er Rentabiliteten i det Erhverv, som skal bære det hele oppe økonomisk og skal skaffe Landet dets Valuta, ikke saa langt nede, at det snart kunde være tilstrækkeligt? Naar den højtærede Handelsminister saa siger, at hvis vi gaar ud i det, som er kaldt fri Valutahandel — hvad der egentlig ikke er den rigtige Betegnelse for det, vi ønsker, nemlig Afleveringspligtens Afskaffelse —, hvis vi gaar ud i det, saa maa, siger den højtærede Handelsminister, Nationalbanken, naar vi skal holde Kronen oppe, gribe ind med voldsomme banktekniske Midler, og derved tænker han jo navnlig paa Kreditindskrænkning, Diskontoforhøjelse o. s. v., og kan Erhvervslivet taale det? Nej, det kan Erhvervslivet ikke! Jeg tror, at ingen her i Salen tør staa op og sige, at vi kan foretage en Kreditindskrænkning. Jeg ved ikke, hvor den Kredit er, som kan indskrænkes, for der ydes jo saa at sige ikke Kredit til Erhvervslivets Virksomheder i Øjeblikket. Forholdet er i Dag ganske det modsatte af det i 1924, vi staaer med Ryggen mod Væggen i saa Henseende, og alle ved, at vi trænger til Kreditudvidelse her i Landet mere end til noget andet. Den højtærede Finansminister fremsatte her i Gaar Forslag om Udlaan af 100 Mill. Kr. til Kommunerne til Igangsættelse af Arbejder, særlig Vejarbejder, og antydede, at de skulde tages fra Nationalbanken. Hvad vil det sige? Det vil sige at forøge Seddelomløbet. Og hvad tror man, der kræves, naar vi kommer til Juni Termin? Hvad tror man, der kræves for at holde Pengeinstitutterne likvide? Hvad tror man, der kræves for blot at opretholde det nuværende Erhvervsliv, endsige faa mere sat i Gang, faa Beskæftigelsen udvidet? Kan det da være Handelsministerens Opfattelse, at det lader sig gøre ved — jeg vil ikke kalde det Seddelinflation, men Formindskelse af den nuværende Seddeldeflation og Kreditdeflation, og at man endda kan binde Kursen? Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig i Gaar højtideligt, jeg ved ikke for hvilken Gang, om da ikke, naar vi ophævede den nuværende Ordning, alle de mange forskellige Faktorer: Kreditudvidelse, Diskonto, Handelsbalance o. s. v., saa vilde øve Ind-